Διατί πάσχουν οἱ ἐργατοϋπάλληλοι

ΙΔΟΥ ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΟΟΤΡΟΠΙΑΣ

ΤΟΥ κ. Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

"Ενα ἀπὸ τὰ φυλετικά μας ἐλαττώματα εἶναι ὁ ἀτομισμος. Το κλίμα καὶ οἱ μακραιωνες ἱκανοποιήσεις τῆς φυλῆς, εἶναι οἱ κυριωτερες του αἰτιες. Ἀλλά, ἐνῶ σὲ ἄλλες ἐποχὲς ὁ ἀτομισμὸς ἠτὰν μέχρι ἑνὸς σημείου προτέρημα, ὅπως στὴν ἐποχὴ ποὺ μεσουρανοῦσε ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομικὴ πρωτοβουλία, στὴν ἐποχή μας, ἐποχὴ ὁμαδικῶν καὶ ὠργανωμένων προσπαθειῶν τάξεων καὶ λαῶν, εἶναι κατάρα.

Μιὰ σύντομη ματιὰ στὸ τί ἐπέτυχαν μὲ τὶς ὁμαδικές τους προσπάθειες οἱ ἐργαζομενες τάξεις τῆς Δύσεως, θὰ χρωματίση μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα τὶς δικές μας ἀποτυχίες, τὶς ἀνικανότητές μας, στὴν εἰρηνικὴ προσπάθεια θελτιώσεως τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς μας στὸν οἰκονομικὸ καὶ κρινωνικὸ τομέα, ποὺ εἶναι σὲ μεγάλο ποσοστὸ συνέπεια τῆς ἀντισυνδικαλιστικῆς μας νοοτροπιας.

Πῶς, ἀλήθεια, ἀντιμετώπισαν οἱ "Ελληνες ἐργαζόμενοι (ἐργάτες-ὑπάλληλοι — ἀγρότες) τὴ μόνιμη φτώχεια ποὺ δέρνει τὴ μεγάλη τους πλειοψηφία ἀνέκαθεν; Τί ἐκάμαμε ἄρα γε γιὰ νὰ ἀποδοθῆ σὲ μᾶς ἕνα μεγαλύτερο ποσοστὸ ἀπὸ τὸ φτωχό μας, ἔστω, ἐθνικὸ εἰσόδημα; Μὲ ποίους τρόπους ἐπιδιώξαμε τὴν ἄνοδο τοῦ διοτικοῦ μας ἐπιπέδου καὶ τῆς πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς μας χειραφετήσεως;

1) Μὲ τὴν ἐσφαλμένην μας πεποίθηση ὅτι ὅλα πρέπει νὰ τὰ περιμένωμε ἀπὸ τὸ κράτος καὶ τοὺς ἑκάστοτε κυβερνῶντας, ἀποδίδοντες ὅλες τὶς εὐθύνες στὰ κόμματα καὶ στοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ κρατῶντας γιὰ τὸν ἑαυτό μας τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὴν μεμψιμοιρία μόνον.

2) Μὲ τὸν «ἑαυτουλισμὸ» ποὺ χαρακτηρίζει ὅλους σχεδὸν ἐκείνους ποὺ κατα κάποιον τρόπον θεωροῦν τὸν ἑαυτόν τους ἱκανοποιημένον ἀπὸ τὰ ἔσοδα ποὺ πραγματοποιοῦν καὶ ποὺ καταλήγει σὲ μιὰ ἔμπρακτη ἀδιαφορία γιὰ τοὺς συναυελφους καὶ συνανθρωπους μας ποὺ ἀρίσκονται σὲ δύσκολη οἰκονομικὴ κατάσταση.

3) Μὲ τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ «πόστου», τὸ ὁποῖον ἀπὸ συνδικαλιστικὸ καὶ συνεταιριστικὸ κίνημα κατώρθωσαν μερικοὶ νὰ καταλάβουν καὶ στὸ ὁποῖον «πόστο» ἐκόλλησαν σὰν στρείδια, κάνοντας ὅ,τι εἴδους ὑποχωρήσεις καὶ θυσίες τοὺς ζητοῦνται, εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων ποὺ ἐκπροσωποῦν, ἐμποδίζοντας τὴν ἀνανέωση τῆς συνδικαλιστικῆς καὶ συνεταιριστικῆς πρωτοπορείας, διασπῶντας ἐν ἀνάγκη τὸ συνδικαλιστικὸ μαςκίνημα καὶ καταδικάζοντας σὲ στασιμότητα καὶ ἀδράνεια, ἐθνικὰ ἐπικίνδυνη, τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴ καὶ ἀγροτικὴ τάξη.

4) Μὲ τὴν ἀποχή μας ἀπὸ τὰ συνδικάτα καὶ τὴν συνεταιριστικὴ ζωή, μὲ δικαιολογητικὸ ὅτι ἡ συνδικαλιστικὴ ἡγεσία ἢ τὸ προεδρεῖον τοῦ Σωματείου δὲν εἶναι τῆς ἀρεσκείας καὶ τῆς ἐκτιμήσεώς μας.

5) Μὲ τὸ σαμποτάρισμα ἀπὸ τοὺς πλέον εὐπόρους ἀγρότες, ποὺ δὲν ἔχουν μάλιστα σὰν μοναδικὸ πόρο ζωῆς τὴν ἀγροτικὴ παραγωγή, τοῦ συνεταιριστικοῦ κινήματος καὶ

6) Μὲ τὴ θετικὴ ἢ ἀρνητικὴ ἐπίσης ἐνίσχυση τῶν ἐξτρεμιστικῶν σκοπῶν τῶν περιφρονητῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς κοινωνικῆς δυστυχίας.

Ἀποτέλεσμα; Ἡ Ἑλληνικὴ ἐργατοϋπαλληλικὴ καὶ ἀγροτικὴ τάξη νὰ εἶναι μοναδικὴ στὴν Εὐρώπη, ποὺ ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο, σύμφωνα μὲ τὰ στοιχεῖα τῆς Ὑπηρεσίας Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν, παίρνει ὅλο καὶ μικρότερο μερίδιο ἀπὸ τὸ ἐθνικό μας εἰσόδημα.

Πράγματι. Τὸ 1956, ἐνῶ τὰ εἰσοδήματα τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν αὐτοπτελῶς ἐργαζομένων ἀποτελοῦσαν τὸ 44,3% τοῦ συνόλου, ἔναντι 54, 4% τῶν ἐργατοϋπαλλήλων, τὸ 1957 ἐμειώθησαν εἰς ποσοστὸν, τῶν ἐργατοϋπαλλήλων εἰς 52,5% ἐνῶ ηὐξήθησαν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν αὐτοτελῶς ἐργαζομένων εἰς 47,1%. Ἐὰν δὲ λάθωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι 780.000 αὐτοτελῶς ἐργαζόμενοι (θεωρούμενοι στὶς στατιστικὲς ὡς ἐργοδότες) εἶναι θιοτέγνες καὶ ἐπαγγελματίες, ποὺ πολλὲς φορες ἔχουν εἰσόδημα μικρότερο ἀπὸ ἐκεῖνο ἑνὸς τεχνίτου ἢ ἑνὸς καλὰ ἀμειβομένου ὑπαλλήλου, καταλαβαίνομε ὅτι μία μειοψηφία συγκεντρωνει ἕνα δυσανάλογα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸ ἐθνικό μας εἰσόδημα.

Τί γίνεται ὅμως στὶς ἄλλες δημοκρατικὲς χώρες στὸν τομέα αὐτόν; Ἐργάτες, ὑπάλληλοι καὶ ἀγρότες εἶναι 80—100% συνοικαλισμένοι. Μόλις οἱ ἐργατοϋπάλληλοι ἀντιληφθοῦν ὁποιαδήποτε αὔξηση τῶν κερδῶν τῶν ἐργοδοτῶν, κινητοποιοῦνται καὶ ἐπιτυγχάνουν μὲ τοὺς μαζικούς των ἀγῶνες νὰ πάρουν ἕνα μέρος ἀπὸ τὰ κέρδη αὐτά.

Προσφατο παράδειγμα οἱ ἐργάτες τῆς ἀμερικανικῆς χαλυδουργίας, που μὲ 100 ἡμερῶν ἀπεργία καὶ παρὰ τὴ διακοπή της ἀπὸ τὸν ἀντεργατικὸ νόμο τοῦ ΤΑΦΤ, πέτυχαν μιὰ αὔξηση 40%. Ἀλλά, στὴν Ἀμερικὴ εἶναι συνδικαλισμένοι 64.500.000 ἐργαζόμενοι καὶ ὄχι ὅπως ἐδῶ, πού χιλιάδες, ἐπὶ παραδειγματι, Πατρινοὶ κλωστουφαντουργοὶ εἶναι «ἐλεύθεροι σκοπευταί».

Γνωστὰ σέ ὅλους μας εἶναι τὰ τεράστια σέ ἀριθμὸ καὶ σύναμη συνδικάτα τῶν ἄλλων κρατῶν της Εὐρώπης, τῆς Ν. Ἀμερικης ἢ της Ἰαπωνίας, που ἀκόμα καὶ δικά τους κόμματα ἐθνημοὐργησαν, γιὰ νὰ προωθήσουν τα συμφέροντά τους. Οἱ ἀγωνες καὶ οἱ ἐπιτυχίες τους ἀντανακλοῦν εὐεργετικὰ διὰ μέσου τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν τους καὶ στὴν ἐργατοϋπαλληλικὴ τάξη τῆς χώρας μας. Ἐπίσης οἱ ἀγρότες εἶναι στὴ μεγίστη τους πλειοψηφια, παντοῦ συετταιρισμένοι. Οἱ παραγωγικοί, πιστωτικαὶ καὶ καταναλωτικοὶ συνεταιρισμοὶ τους καὶ οἱ διομηχανιες τους, εἶναι τὰ ὅπλα ποὺ μεταχειρίζονται κατὰ πρῶτο λόγο γιὰ νὰ θελτιώσουν τὴ ζωὴ τους. Στὴ Σουηδία 1.000.000 ἐργαζόμενοι ἀνήκουν στοὺς καταναλωτικοὺς συνεταιρισμούς, πού ἔχουν 8.200 καταστήματα δικά τους καὶ ἀρκετὲς διομηχανίες. Μὲ τοὺς καταναλωτικοὺς αὐτοὺς συνεταιρισμοὺς ἐξουδετερωνονται οἱ μεσάζοντες, μὲ ἀποτέλεσμα τὸ κέρδος νὰ μένη στοὺς παραγωγοὺς καὶ στους καταναλωτές. Ἀκόμα καὶ αὐτὴ τὴν ἀγροτικὴ πίστη αὐκοῦν οἱ ἀγρότες μὲ τοὺς συνεταιρισμούς τους σὲ περισσότερες Εὐρωπαϊκὲς μικρὲς ἰδίως, χώρες στὸ δὲ Ἰσραὴλ τὸ 60% τοῦ Ἐθνικοῦ εἰσοδήματος διανέμεται στὴν ἐργατοαγροτικὴ τάξη διὰ μεσου τῶν ὀργανώσεων αὐτῆς.

Ὁ Ἑλληνικὸς ἀτομισμὸς οὔτε νὰ ἀνειρευθοῦμε μᾶς ἐπιτρέπει παρόμοιες ἢ ἔστω, καὶ ἀρκετα μηδαμινώτερες κοινωνικὲς καὶ οἰκονομικὲς κατακτήσεις. Τὸ ἀντισυνδικαλιστικὸ, τὸ ἀντιοργανωτικὸ πνεῦμα μας, τὸ πνεῦμα τοῦ «ἑαυτουλισμοῦ» ποὺ τὰς διακατέχει εἶναι πραγματικὰ ἐκπληκτικὸ. Καὶ ἐπειδὴ στὴν ἐποχὴ μας πλέον οἱ ἀντικειμενικὲς συνθῆκες δὲν συγχωροῦν καὶ δὲν ἀφίνουν ἀτιμώρητες τὶς τάξεις καὶ τοὺς λαοὺς ποὺ περιφρονοῦν τὸ συνδικαλιστικὸ πνεῦμα, εἶναι καιρὸς νὰ προσέξουμε πολύ τὸ ἐλλάτωμά μας αὐτό.

Διότι, ἀπὸ τὴν ὕπαρξη ἑνὸς ἀγωνιστικοῦ καὶ ζωηροῦ συνδικαλιστικοῦ καὶ συνεταιριστικοῦ κινήματος ἐξαρτᾶται, κατὰ σεβαστὸν ποσοστόν, τὸ μέλλον τῶν ἐργαζομένων τάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, πού ἀποτελοῦν τὸν κορμὸ καὶ τὴν ψυχὴ τοῦ ἔθνους. Ἀντιθέτως, ἡ ἐλλειψις τοῦ πνεύματος αὐτοῦ τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοσυνεργασίας τῶν ἐργαζομένων θὰ ἔχη μοιραίες ἐπιπτώσεις στὴν ἐθνικὴ μας παρεία καὶ θὰ μᾶς ἐκθέση σὰν ἐλεύθερο λαὸ σὲ ἀνυπολογίστους, στὸ ἄμεσο μέλλον, καὶ πάλιν κινδύνους.

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Μικρά νέα

Οἱ χοροὶ διαδέχονται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, πάντοτε μὲ ἐπιτυχίαν τοὐλάχιστον ἀπὸ ἀπόψεως ἐξασφαλίσεως πολιτισμένης ἀτμοσφαίρας.

—Φυσικὰ τὸν περισσότερον κόσμον συγκεντρώνουν τὰ γνωστὰ ἀνὰ τὸ πανελλήνιον «Μπουρμπούλιαν», πού δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ εἶναι κᾶτι.

—Χαρακτηριστικὸν εἶναι μάλιστα τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ὑπάρχει ξένος διερχόμενος ἐκ Πατρῶν, ὁ ὁποῖος νὰ μὴ θέλη νὰ μετάσχη ἔστω καὶ ἑνὸς τοιούτου μπουρμπουλίου.

—Οἱ Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι προετοιμάζονται καὶ αὐτοὶ διὰ τὸν χορόν τους πού θὰ δοθῆ τὸ Σάββατον στὶς 20 Φεβρουαρίου στὸ Δημοτικό.

—Προβλέπεται ὅτι ὁ ἐφετεινὸς χορὸς των θὰ εἶναι κᾶτι περισσότερον ἀπὸ ἐπιτυχής, ἂν λάβη κανείς ὑπ' ὄψει του ὅτι ὁ περυσινὸς χορὸς τους ἄφησε ἐξαιρετικὲς ἐντυπώσεις γιὰ τὶς πρωτοτυπίες πού παρουσίασε καὶ τὴν ὄντως ἐπιμελημένην ὀργάνωσίν του.

—Μεγάλην ἐπιτυχίαν, εἰς τὸ εἶδος του, ἀναμένεται ὅτι θὰ σημειώση, ὅπως πάντοτε ἄλλωστε, καὶ ὁ χορὸς τοῦ Μορφωτικοῦ γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά.

—Ὁ χορὸς αὐτὸς θὰ δοθῆ τὴν τελευταίαν τετάρτην τῶν Ἀπόκρεω.

—Πολλοὶ δρόμοι ἐπισκευάζονται καὶ πολλαὶ σπονοικίαι ἀποκτοῦν πλέον καλὴν ἐμφάνισιν.

—Ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως αὐξάνεται συνεχῶς.

"Ηδη δὲν ὑπάρχει δρόμος εἰς τὸν ὁποῖον νὰ μὴ σταθμεύουν πέντε καὶ ἓξ αὐτοκίνητα.

—Πλὴν τῶν πλατειῶν αἱ ὁποῖαι δὲν χωροῦν πλέον ἄλλα αὐτοκίνητα.

—ο□ο—

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀποθήκη μεγάλη λιθόκτιστος, τσιμεντόστρωτος μὲ παροχὴν διομηχανικοῦ ρεύματος καὶ ὕδατος, κατάλληλος καὶ διὰ βιοτεχνίαν. Πληροφορίαι ἄνωθεν οἰκίαν ὁδὸς Δημ. Ὑψηλάντου 30, τηλέφωνον 25—95.

Ἀπόγονοι τῶν Ἱπποτῶν τῆς Ρόδου

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΜΑΛΤΑΣ

Τοῦ ἐν Παρισίοις Διακόνου κ. Π. Χ. ΣΙΜΙΓΙΑΤΟΥ

Εἰς τὴν νῆσον Μάλταν, τὴν «Μελίτην» τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων, ὑπάρχει ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Κοινότης μὲ ἰδιόκτητον Ι. Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ὃν ἐνισχύει οἰκονομικῶς ἡ Ι. Ἀρχιεπισκοπὴ Θυατείρων. Οἱ ὀλίγοι ἐκεῖ ὁμογενεῖς, διατηροῦν εἰδέτι, παρὰ τὴν κρίσιν, σημαντικὰς ἐργασίας καὶ προσπαθοῦν νὰ διατηρήσουν τὴν παράδοσιν καὶ τὴν ζωὴν τῆς Κοινοτητος. Ἱερεὺς τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Μάλτας εἶναι ὁ δραστήριος πατὴρ Σεραφεὶμ Καβδύλης.

Κατά τινας γεωγράφους, ἡ Μάλτα εἶναι ἡ νῆσος τῶν Κυκλώπων, οὗς περιγράφει ὁ "Ομηρος εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. Πρῶτοι κατακτηταὶ τῆς Νήσου θεωροῦνται οἱ Φοίνικες, χρησιμοποιήσαντες αὐτὴν ὡς ἐμπορικὸν σταθμὸν ἀπὸ τὰ μέσα τῆς Ἰ' π. Χ. χιλιετηρίδος καὶ οἱ ὁποιοι ἀναμιχθέντες μὲ αὐτόχθονας συγγενικὰς φυλάς, παρήγαγον λαόν τινα, ἀνήκοντα εἰς τὸν Σημιτικὸν κλάδον, ἐξ οὗ καὶ οἱ σύγχρονοι κάτοικοι αὐτῆς —οἱ Μαλτέζοι—προέρχονται. Ὁ πρωτοϊστορικὸς πολιτισμὸς τῆς Μάλτας καλύπτεται ὑπὸ τῆς ἀχλύος τοῦ χρόνου.

Κατὰ τὸν 6ον π. Χ. αἰῶνα, κυρίαρχοι τῆς Μάλτας ἔγιναν οἱ Καρχηδόνιοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ Ρωμαῖοι. Ἐπὶ Ρωμαϊκῆς κατοχῆς, τῷ 54 μ. Χ., ἀπεβιβάσθη εἰς αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἐξοκείλαντος τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον μετέφερε αὐτὸν δέσμιον εἰς τὴν Ρώμην.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Μάλτα ἐπέρασε εἰς χεῖρας τῶν Καρχηδονίων, Σαρακηνῶν, Ἀράβων, Γάλλων, Ἱπποτῶν.

Ἡ Ἵδρυσις τῆς πρώτης Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Παροικίας, ἐν Μάλτα, συμπίπτει μὲ τὴν κάθοδον ἐνταῦθα τῶν Ἱπποτῶν, ἐκ Ρόδου προελθόντων. Ὡς ἦτο φυσικόν, οἱ Ἱπποται παρέσυρον τότε μεθ' ἑαυτῶν καὶ τινας ὁμογενεῖς Ὀρθοδόξους καὶ ἰδίως Δωδεκανησίους.

Αἱ κοινωνικαὶ ὅμως συνθῆκαι δὲν ἦσαν κατὰ τὸν Μεσαίωνα πρόσφοροι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Παροικίας. Παρὰ ταῦτα οἱ Ἱπποται ἐξ ὑποχρεώσεως, παρεχώρησαν εἰς τοὺς ὀρθοδόξους Ναόν τινα, ἵνα τελοῦν τὰ τῆς θρησκείας των, δωρήσαντες συγχρόνως εἰς αὐτοὺς καὶ μίαν περίφημον Ἱερὰν εἰκόνα τῆς Παναγίας, εὑρισκομένην ἄλλοτε εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Φιλερήμου τῆς Ρόδου, ἣν ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν, κατὰ τὴν ἀναχώρησίν των ἐκεῖθεν. Σὺν τῷ χρόνῳ ὅμως διὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν καθολικῶν καὶ τῶν μικτῶν γάμων, ἡ Παροικία αὕτη ἐξεφυλίσθη. Σήμερον τὸν ἀρχαῖον τοῦτον Ναόν, κατασταφέντα ἐκ βομβαρδισμοῦ κατὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον καὶ ἀνακαινισθέντα ἀργότερον, ἐν ὧν ἀποθησαύριστα ἢ ἐν λόγῳ ἱερὰ εἰκών, κατέχουν ὀλίγοι, ἀνήκοντες εἰς τὸν θεσμὸν τῆς Οὐνίας, μὲ ἀρχηγὸν Ἀλβανόν τινα ἱερέα.

Τὸ κράτος τῶν Ἱπποτῶν τῆς Μάλτας κατελύθη τῷ 1798 ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος. "Οτε δὲ οὗτος ἠττήθη ὑπὸ τοῦ Νέλσωνος, ἡ νῆσος περιῆλθεν εἰς τὴν ἀγγλικὴν κατοχήν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν διατελεῖ μέχρι σήμερον. Ἡ πρωτεύουσα Βαλέττα ἔχει 285.000 κατοίκους. Ἡ ὁμιλουμένη γλῶσσα εἶναι φοινικικῆς προελεύσεως, ἀνάμικτος μὲ πολλὰς λέξεις, Ἰταλικάς, ἰσπανικὰς καὶ ἀραβικάς.

Κατὰ τὰ τελευταῖα 30 ἔτη ἔχουν μεταναστεύσει, μόνον εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας 20.000 περίπου Μαλτέζοι.

+ ΠΑΝΑΓ. Χ. ΣΙΜΙΓΙΑΤΟΣ
Διάκονος

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΥΑΓ. ΖΟΡΜΠΑ-ΓΡ. ΤΣΑΚΟΥΜΗ
ΠΑΤΡΑΙ: ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 41-ΚΟΡΙΝΘΟΥ-ΤΗΛ. 35-43
ΛΟΓΙΣΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ: Τήρησις Λογιστικῶν βιβλίων παντὸς κατηγορίας. Ὀργάνωσις καὶ παρακολούθησις λογιστηρίων κατὰ Κ.Φ.Σ. Ἀπογραφαὶ καὶ Ἰσολογισμοί. Ξύστασις καὶ διάλυσις Ἑταιριῶν. Διαχειρισταὶ Ἔλεγχοι καὶ ἐκκαθαρισεις.
ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ: Διεκπεραίωσις φορολογικῶν ὑποθέσεων παντὸς φύσεως καὶ εἰς οἱονδήποτε στάδιον.

"ITALIAN - LINE,,
ΤΑΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΜΕ ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΥΠΕΡΠΟΛΥΤΕΛΗ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΑ
«SATURNIA» Τόνν. 26.500 — «VULCANIA» Τόνν. 26.500
ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙΑ ΧΑΛΙΦΑΣ — ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
«SATURNIA» 23-2—1960
«VULCANIA» 16—3—1960
«SATURNIA» 31—3—1960
Δεχόμεθα ἐπιβάτας θέσεως πολυτελείας, Α', Β', Τουριστικῆς καθὼς καὶ ἐμπορεύματα.
Ἐπίσης καὶ ἐπιβάτας διὰ τοὺς λιμένας ΒΕΝΕΤΙΑΣ — ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ — ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ — ΠΑΛΕΡΜΟΥ — ΛΙΣΣΑΒΩΝΟΣ.
Πληροφορίαι: ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ «ADRIATICA» Ι. Γ. ΤΟΠΑΛΗΣ
Ἁγίου Ἀνδρέου 30Α—Τηλέφ. 26-86
ὡς καὶ εἰς ἅπαντα τὰ ἀναγραφόμενα Γραφεῖα Ταξειδίων καὶ Μεταναστεύσεως.

ΑΡΚΑΔΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΗ
Δ/Π «ΑΡΚΑΔΙΑ»
(Τὸ τουριστικὸν πλοῖον μὲ τὶς περισσότερες ἀνέσεις)
ΔΕΥΤΕΡΑΝ μεσονύκτιον διὰ ΖΑΚΥΝΘΟΝ—ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ—ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.
ΤΡΙΤΗΝ Ὀψὲ μεταμεσημβρινὴν διὰ ΠΕΙΡΑΙΑ — ΚΑΛΥΜΝΟΝ — ΚΩ — ΡΟΔΟΝ.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ι. ΛΕΝΑΡΙΝΟΥ
Ὄθωνος — Ἀμαλίας 68α — Τηλέφωνον 34-09

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ Α.Ε.
Δ/π «Γλάρος»
Δευτέραν μεσονύκτιον δι' Ἰθάκην, Σάμην, Ἀγίαν Εὐφημίαν, Φισκάρδο, Βασιλικήν, Μεγανήσι, Μυδρί, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν Παξούς, Κέρκυραν. Ἐπιστροφὴ μέσω ἰδίων ποσεγγίσεων.
Τετάρτην 10.30 νυκτερινὴν διὰ Πειραιᾶ.
Πέμπτην 11 1)2 νυκτερινὴν δι' Ἀστακόν, Κάλαμον, Μύτικα, Ζαβέρδαν, Λευκάδα, Πρέβεζα.
Πρακτορεῖον Ἰω. Ἀθανασοπούλου — Πλατεῖα Τριῶν Συμμάχων 5 Τηλ. 32—35

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΑΔΕΛΦΩΝ Σ. ΤΥΠΑΛΔΟΥ
ΑΓΓΕΛΙΚΑ
Τὸ μόνον πλοῖον πού ἐπὶ δεκαετίαν συνεχῶς ΧΕΙΜΩΝΑ — ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ καὶ χωρὶς ποτὲ νὰ καθυστερήση, ἐκτελεῖ τὸ δρομολόγιον ΚΡΗΤΗΣ — ΠΑΤΡΩΝ — ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ.
Ἑκάστην Τρίτην μεσονύκτιον ΣΑΜΗΝ — ΙΘΑΚΗΝ — ΚΕΡΚΥΡΑΝ — ΒΡΙΝΔΥΣΙΟΝ.
Ἑκάστην Παρασκευὴν ΠΕΙΡΑΙΑ — ΧΑΝΙΑ — ΡΕΘΥΜΝΟΝ — ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.
Πρακτορεῖον ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΓΓΛΕΣΗ Τηλέφ. 21 — 51

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

Ο ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

(«Ζυγός — «Πειραϊκὴ — Πατραϊκὴ»)

Τοῦ κ. Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Στὸ καινούργιο τεῦχος Ἰανουαρίου (ἀριθ. 50) τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ καλῶν τεχνῶν «Ζυγὸς» πού κυκλοφόρησε, ὁ διευθυντὴς τοῦ Μουσείου Μπενάκη κ. Μαν. Χατζηδάκης γράφει σύντομη μελέτη γιὰ τὸ ζωγράφο Α. Ἀστεριάδη, σέ ἀρκετὲς δέ ἑπόμενες σελίδες παρουσιάζονται ἔργα τοῦ ζωγράφου αὐτοῦ, ἐλαιογραφίες, σχέδια κλπ. Στὸ ἴδιο τεῦχος τοῦ «Ζυγοῦ» δημοσιεύονται ἐνδιαφέρουσες συνεργασίες τοῦ διευθυντὴ τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου κ. Σωκρ. Καραντινοῦ, τοῦ καθηγητὴ τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Νικ. Μουτσόπουλου, τῆς κ. Ἑλένης Βακαλό, τῶν κ. κ. Ρενέ Ντελάνζ, Τζώρτζ Σαρενσόλ, Ἰωσήφ Μάρτσιορι κ. ἄ.

Τέλος, τὸ τεῦχος περιέχει πολλὲς εἰκονογραφημένες σελίδες μὲ ἔργα γνωστῶν καλλιτεχνῶν, σχόλια καὶ εἰδήσεις.

⁂

Ὁ γνωστὸς λογοτέχνης κ Ρένος Ἠρ. Ἀποστολίδης, πού ἐπιμελεῖται τὴ φιλολογικὴ ὕλη τοῦ μηνιαίου περιοδικοῦ «Πειραϊκὴ —Πατραϊκὴ» τῆς δνώνυμης Βιομηχανικῆς ἑταιρίας παρουσιάζει στὸ καινούργιο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ (Ἰανουάριος 1960) τὸν ἄτυχο ποιητὴ Ρῶμο Φιλόρα ἀπὸ μιὰ διαφορετικὴ τραγικὴ σκοπιά. Συγκεκριμένα δημοσιεύει ἀποσπάσματα τοῦ «Ἡμερολογίου ἀπὸ τὸ Φρενοκομεῖο» τοῦ Φιλόρα καὶ σχολιάζει τὰ κείμενα αὐτὰ μὲ ὑπευθυνότητα. Ἡ ὅλη μελέτη ἔχει πολὺ ἐνδιαφέρον.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΟΜΠΛΟΥ

Στὴ Κούκουρη ἀνέβα σ' αὐτὸ — τὸ βουνό
νὰ ἰδῆς τὸ ἱστορικὸ Μοναστῆρι — «Ὀμπλό».

Θρόνο ἔχει ἐκεῖ ἡ γλυκειὰ Παναγιά
Ὅπου ὕμνους τῆς στέλνουν κάπου χρόνια τὰ χίλια.

Σ' αὐτὸ πρωῒ βράδυ βαρεῖ σημαντῆρι
κ' αἰῶνες διαβάζουν Δαβὶδ τὸ ψαλτῆρι.

Στὴ Βυζαντινὴ ἐκκλησιά του Μοναχοὶ ψαλμῳδοῦν
καὶ στὸ δάσος ἀπ' ἔξω πουλιὰ κελαϊδοῦν

Στοὺς σᾶν Κάστρο του τοῖχος εἶν' πολλὲς πολεμίστρες
κ' ἡ πελώρια του πόρτα γεμάτη μὲ τρύπες.

Τὴν τρυπάγαν νὰ πέση βαρβάρων φουσέκια
μὰ κρατήσαν καὶ στέκει Ἑλλήνων ντουφέκια

Ν' ἀρπάξουν εἰθέλαν εἰκόνες κανδύλια
τὰ γλυτώσαν κ' ἐμείναν Χριστιανῶν καριοφύλια.

Δάσος ἔχει τριγύρω κουμαριὲς καὶ πουρνάρια
μεγάλες ἀριὲς καὶ θερίαι πλατάνια

κ' ὅταν φυσάει ἀέρας τοῦ βα στάνε τὸ ἴσιο
σᾶν δ' ὁ ἥλιος ἀνέβη ψηλὰ σοῦ κρατᾶνε τὸν ἴσκιο.

Σ' αἰῶνων πλατάνου τὴ ρίζα βγαίνει κρύο νερό
κ' ἕνας ἄλλος πιὸ πάνου ἐφη τεύθη ἀπὸ Πατρῶν Γερμανό.

Ρεματιὲς καὶ λαγκάδια θὰ ἤλ ἐπῆς πιὸ πέρα
ὅπου βόσκουν στάνες κοπάδια καὶ τὸ λεῖ ἡ φλογέρα.

Ἀνέβα πιὸ πάνου πού εἶναι τ' ἀλώνια
πού φτιάνουν φωλιὲς κοτσίφια κ' ἀηδόνια
ἡ ματιά σου νὰ ἴδη μακρυὰ ὅσο κόβει τὸ ἐλέμμα
κ' ἡ καρδιά σου θὰ πῆ μὲ χαρὰ ὡς ἐμεγαλύνθη τοῦ Κυρίου τὰ ἔργα

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΣΚΕΡΗΣ

ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ ΧΟΡΟΥ
ΣΤΟΥ ΤΣΑΒΑΛΑ-ΔΡΥΜΩΝΑ
ΜΠΛΟΥΖΕΣ - ΦΟΥΣΤΕΣ ΑΜΠΙΓΙΕ
ΣΤΟΥ ΤΣΑΒΑΛΑ-ΔΡΥΜΩΝΑ
ΤΣΑΝΤΕΣ ΝΤΟΥΣΕΖ - ΛΑ ΜΕ - ΜΠΡΟΚΑΡ - ΣΟΥΕΤ
ΣΤΟΥ
ΤΣΑΒΑΛΑ - ΔΡΥΜΩΝΑ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 115

Τί ἐπιστεύετο ἄλλοτε καὶ τώρα

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥ ΑΘΕΪΣΜΟΥ

Τοῦ κ. Τάκη Δ. Γιαννακοπούλου

Μίαν ἡμέραν εἰσῆλθον εἰς ἕνα κατάστημα ἑνος φίλου μου, καὶ εὗρον αὐτὸν συζητοῦντα μὲ ἕνα κυριον περὶ θρησκειας καὶ ἀθεΐσμοῦ. Καὶ ἐνῶ ἐλαμβανε καὶ ἤκουον αὐτούς, μοῦ λέγει ὁ ξένος αὐτος: Πιστευετε ἐσεῖς κυριε, ε